

Aprill
2013

Nr. 2
(29)



Olevik

ÜLENURME KOOLI LEHT

TUNNID LÄBI, ELAGU EKSAMID!



Ülenurme Gümnaasium sügis 2012



Ülenurme Gümnaasium sügis 2012

Aeg teeb oma paratamatuid ringe ja taas jõuame lõppu, mis on millegi uue algus. Paratamatus on aga ka see, et enne tuleb see miski vana lõpetada ja alles siis uuega alustada. Igal juhul on nii vana kui ka uus omavahel seotud ja ühe headus tuleneb teise tulemuslikkusest.

Fotodel on end üles rivistanud tänavune abiturium sügisel 2012. Nende nägudelt võib välja lugeda optimismi ja nooruslikku kindlameelsust.

Mingu neil hästi, õne ja edu!
MAIA UIBO,
PIRET RANNAST,
klassijuhatajad

Meie klassi õpilased on klassiruumi jaganud suures osas juba alates algkoolist. Paljud on Ülenurme valla lapsed, kes on elanud siin sünnist saati ja kellel pole olnud põhjust koolivahetuseks. Gümnaasiumi lõpuks on lisandunud uusi nägusid, kes kõik on toonud kaasa oma vaateid elule.

Tundides on ikka ja jälle tunda positiivset aurat ja soovi omandada uusi teadmisi, mida õpetajad edasi annavad. Kogu kooliaja viimased kuud tõestasid, et on kokku kasvatud. Mõte kooliaastate läbisaamisest, Ülenurme Gümnaasiumi lõpetamisest ja klassikaaslastega viimaste hetkede veetmisest tõi hellematele pisaragi silma.

Jääb vaid loota, et kõigi eesmärgid, mis said püstitatud Ülenurme Gümnaasiumis, täituvad tänu edasistele pingutustele.

12.B KLASS

Meid on küll vähe, kuid oleme nende gümnaasiumiaastate jooksul suutnud nii mõnelegi mõtetesse sõõbida. Sõbrad iseloomustavad meid kui kõige tore-damat seltskonda ning õpetajad kui kõige suuremaid peavalude põhjustajaid.

Meie seas on suuri mõtlejaid ja suurelt mõtlejaid, nii seiklushimulisi hingi kui ka kodulembeseid. Leidub ka palju sportlasi ja spordihuvilisi, tehnikaspetsialiste, rallisõitjaid, matkajaid ja näitlejaid. Oleme väga edukad nii spordis kui ka isetegevuses. Samuti oleme kõvasti ka iluund maganud ☺. 12. klassi lõpuks oleme maha pidanud nii mõnedki näaklemised, kuid need on meid pigem lähendanud. Me pole üdini halvad. On riidlemist ja sarkasmi, kuid on ka hoolimist ja üksteise eest kostmist.

Kindlasti oleme kõrge lennuga ning saavutame kõik, mida soovime, kui tö-deme, et unistused muutuvad reaalsuseks siis, kui mõtted muutuvad tegudeks.

12.C KLASS

Järgnev luuletus on üks armas katse õpetaja hinge pugeda ning püüd tööks õppimata jätmist, mis kindlasti enam kunagi ei kordu, ilusamas valguses näidata. Mis ei ole korduv, see antakse ikka andeks!

Kevad käes, päike soe!
Ei külmad ilmad mulle loe.
Näe, õpetajagi nii rõõmust lahke,
ei tema mulle töö eest pane kahte.
Matemaatikaklassi päike sisse kiirgab,
õpilane oma teadmistega hiiilgab.
Päike mulle sisse pugunud,
nüüd ei mäleta, mida olen lugunud.
Täna on meil tunnikontroll,
mina ei oska, olen loll.
Muidu olen üsna tark,
täna ma ei ole ja mul on mark.
Õpetaja, palun mulle armu anda,
ei suuda mina kahemehe pattu kanda.
Mina olen puhtalt neljamees,
kevadväsimus on mu sees.
Oi, oi, oi, kuidas ma tahaks seda tööd osata,
aga mis siin ikka parata.
Õnneks õpetaja on nii hea ja armu annab
ja minu silmis parima õpetaja tiitlit kannab.

ABITURIENT 2013

VAHETUSÕPILANE SAKSAMAALT

Minu peres on juba augusti lõpust saati olnud vahetusõpilane Saksamaalt, minu Ülenurmel 9. klassi lõpetanud ja edasi Treffnerisse läinud poeg Jürgen Ruut on samal ajal Kanadas õppimas. Kahjuks Saksamaalt pärit Jannis ei õpi küll Ülenurme koolis, sest ta tuli muusikaprogrammi raames ja seetõttu pakuti talle võimalust õppida Elleri Muusikakoolis. Kui rahvusvahelise õpilasvahetusorganisatsiooni võimaluste näitamine või ühe saksa poisi Eesti elamused huvi pakuks, siis saab temaga juba nüüd eesti keeles kenasti vestelda, ta on Eestis veel juuni lõpuni. Elleri koolis on tema erialaõpetajaks Priit Sonn, kes annab tunde ju ka Ülenurme Muusikakoolis. 24. aprillil esines nende orkester Ülenurme Muusikakoolis, Jannis puhub selles orkestris trombooni.

ANNELI PALO, lapsevanem

KAUNITE KUNSTIDE NÄDAL TÕRVANDI KOOLIMAJAS

Hispaania kunstnik Pablo Picasso (1881–1973) on öelnud: „Iga laps on kunstnik, aga raske on kunstnikuks jääda täiskasvanuks saades.“

Kaunite kunstide nädal toimus meie algkoolimajas juba teist kevadet. Selle nädala jooksul toimusid tihedalt erinevad loovtegevused. Ka uues Põhikooli riiklikus õppekavas on kirjas, et õpilane saab läbi loovtegevuste uusi eneseväljenduse kogemusi ja tunnetab oma loomingulisi võimeid ning väärtustab isikupäraseid ja keskkonnasäästlikke lahendusi.

Kunstiainete valdkonda kuulub peale kunsti veel muusika. Seekord lähemalt kunstist.

Esmaspäev oli tordipäev, kus 1. ja 2. tunni ajal tuli valmis saada mitteküpsetatud tort. Iga klass pidi näitusele tooma vähemalt ühe tordi. Kogu koolimaja oli magusalõhnaline ja sel päeval oli tõeliselt uhke tordinäitus, kus žüriil tuli teha valik umbes 30 tordi hulgas.

Teisipäeval valmis kõikidel klassidel ühistöö pealkirjaga „Kevad“. Lähtuvalt õpilaste vanusest ja oskustest sai valitud kujutatavate tööde tehnikad ja vahendid. 1. klassi meistritel valmisid guaššvärvi abil käte- ja jalajälgedele tööd. Veidi fantaasiat ja paberile tekitatud jälgedele joonistati jalad, käed või silmad. Täiendatud jälgedest tekkisid tegelased ja liikumine.

Taaskasutus on tänapäeval väga aktuaalne teema. Ilmselt teavad paljud, et pabermassist munakarpidest on võimalik meisterdada erinevaid kaunistusi ja tarbeesemeid süüteroosidest kuni mänguasjadeni. Sellest tulenevalt oli 2. klassidel ühistöö märksõnaga „munakarp“. Valmisid tõelised meisterdused, millel oli kujutatud erinevaid kevadililli ja linnukesi. Munakarp on hea materjal ja võimaldab teha ruumilisi loovtöid.

3. klassidel oli ühistööks paberlillede töö, mida tehti nii rebides, lõigates kui voltides.

4. ja 5. klasside õpilased pidid kaasa võtma koju seisma jäänud nõbid. Klassis koos kaaslastega vaadati nõpide suurused, värvused ja kujud üle ning liimpüstoli abil tekkis nõõbitöö.

Kolmapäeval oli päevateemaks „Kommpuu“. Kesknädalal klassikaaslastega meisterdatud kommpuust oli reedel hea üheskoos komme jagada, süüa ja veerandilõppu tähistada. Kärsitumad ja maiamad jagasid komme juba samal päeval pärast tundide lõppu.

Saabus **neljapäev**, 14. märts, mil Eestis tähistatakse emakeelepäeva. Väga hästi sobis emakeel ja kirjakeel meie kunstide ainenädalasse. Kõikides klassides valmisid sel päeval järjehoidjad. Taas lähtusid õpetajad meistrite vanusest ja oskustest. Nooremate õpilaste järjehoidjad valmisid

kleepetööna ja voltides, 4.–5. klassid heegeldasid ja tikkisid. Valminud töödest tehti jällegi näitus, kus žüriil oli väga keeruline valida parimaid ja huvitavamaid järjehoidjaid.

Samal päeval pärast koolitunde oli kõikidel õpetajatel võimalus teha ise kaunist kunsti ning osaleda viltimise töötoas Kodukultuuriseltsis Tõrvandi. Tänu seltsi juhataja Mare Rajamäe lahkele juhendamisele said meie kindad palju isikupärasemaks ja kaunimaks.

Nädala lõppedes jäid koolimaja kaunistama õpilaste fantaasiaküllased loov- ja kunstitööd. Kogu nädala õnnestumise eest tänud kõikidele osalenud õpilastele ja nende vanematele, kes oma lastele vajalikud toidudained ja käsitööriistad koolikotti pistsid.

Tänuõnald õpetaja Krista Prušinskajale, kes oli abiks ettevalmistustöödega ning samuti teistele headele kolleegidele, kes aitasid kaasa tortide ning kommpuude valmistamisele oma aine- ja klassijuhataja tundides. Abiks olid ka asjatundlikud ja põhjalikud žüriiliikmed: sööklajuhataja Ene Veski, Tõrvandi raamatukogu direktor Liivi Paumets, näiteringi juhendaja Aime-Laine Kahk ja õppealajuhataja Merje Aavik.

KAIRE ROONURM,
õpetaja

ÜLENURME NOORED PARANDAVAD MAAILMA

Ülenurme noored on mitmekülgsed: edukad spordis, isetegevuses ja võtavad osa ka mitmetest ühiskondlikest üritustest, näiteks ÜRO Simulatsioonist. On noori, kes on käinud simuleerimas vaid ühel korral, kuid on ka nn veterane, kes on juba mentorid uutele hakkajatele noortele.

Mis siis on ÜRO Simulatsioon? See on rollimäng, kus igal koolil on oma riik, kelle vaateid tuleb kaitsta ka siis, kui need lähevad vastuollu enda vaadetega. Igal aastal on uued ning päevakohased probleemsed teemad, mille üle noored arutlevad. Näiteks esimesel aastal, mil Ülenurme osales, oli üheks teemaks „Massivägistamised Kongo Demokraatlikus Vabariigis“ ning kolmel meie kooli noorel tuli kaitsta Kongo DV enda huve.

Lisaks päeval toimuvatele istungitele ning komitee töödele, mis aeg ajalt üle aja kulgevad ning nii mõnelgi korral pisut tuliseks muutuvad, saavad simuleerijad osa ka õhtustest meelelahutusprogrammidest, mille hulka on kuulunud huvitavate dokumentaalfilmide vaatamine, ujumine, muusikali vaatamine ning palju muudki.

Ürituse lõpus jagatakse parimatele simuleerijatele ka auhindu. Nii tunnustatakse neid, kes on oma rolli kõige paremini sisse elanud ning simulatsiooni päevadeks oma enese huvid ning maailmavaated kõrvale jätnud.

KRISTI KEEDUS,
12. c klass

II TARTUMAA TANTSUPÄEV ÜLENURME GÜMNAASIUMIS

7. märtsil toimus Ülenurme Gümnaasiumis juba traditsiooniline tantsupäev Tartumaa 1.–5. klassi õpilastele. Ürituse korraldamise eesmärgiks oli anda tantsuringides osalevatele õpilastele esinemiskogemus ning äratada huvi sportliku ja tantsulise tegevuse vastu.

Osavõtjaid oli sel aastal rohkearvuliselt. Tantsudega esinesid Sillaotsa Kool, Vana-Kuuste Kool, Ülenurme Pere- ja noortekeskuse *showtantsurühm Ciara*, Melliste Lasteaed-alkgool, Ilmatsalu Põhikool, Ülenurme Gümnaasiumi peotantsurühm, *showtantsurühm* ja 4.–5. klasside õpilased. Lisaks esinemistele tegutsesid töötoad, kus õpiti erinevaid tantsustiile, mida hiljem üksteisele tutvustati.

Töötubasis juhendasid kogenud tantsuõpetajad.

Iga osaleja sai lisaks esinemis- ja tantsimiskogemusele Tartumaa II tantsupäeva rinnamärgi ning tänukirja osalemise eest. Suur tänu kõigile juhendajatele ja lastele, kes tahavad tantsida ja on valmis ka uut õppima ning teistele õpetama. See oli väga meeleolukas päev, kus tantsulusti jagus mitmeks tunniks.

Ootame teid kindlasti ka järgmisel aastal esinema ja üheskoos tantsima. Uute kohtumisteni!

MERJE AAVIK,
Ülenurme Gümnaasiumi õppealajuhataja

PÄRIMUSLUGU

Isalt kuulnud lugu „Kuidas saada palgalisa“

Minu isa ja tema perekonna suved möödusid enamasti põllu peal kapsaid või kartuleid kasvatades. Milleks see vajalik oli? Lisaks põhitööle oli vaja tegeleda mõne muu alaga, et saada täiendavat sissetulekut. Kasvatati kartulit, kapsaid, sigu või isegi lilli.

Kapsataimede kasvatamine sai alguse juba kevadel, algselt vajasis taimed kasvamiseks kasvuhoonet. Kuni soojade ilmade saabumiseni oli vaja kasvuhoonet ka kütta, et taimed ära ei külmuks. Nii oligi mu isal ja minu vanaisal kütisgraafik, mille põhjal käidi kordamööda kütmas. Kui ilmad juba lubasid, isutati taimed põllule, nendel istutuspäevadel oli abiks terve pere: minu isa, tema kaks õde ja minu vanaema ning vanaisa.

Iga kahe nädala tagant kuni sügiseni käidi põllul kapsaid kõplamas, väetamas ja kahjuritõrjet tegemas. Hilissügisel koristati saak ja pandi keldrisse spetsiaalsesse riulitesse.

Alates novembrist hakkas kapsaste turustamine Pihkva turul. Et saada paremat müügikohta, oli vaja „määrada“ turulemaid, näiteks tuua neile suitsvorsti või alkoholi. Kapsa paremaks müümiseks võeti Eestist kaasa pildiga kilekotte, et oleks kapsaid lihtsam müüa. Ostnud kapsa, sai ostja ka kilekoti, mis muidugi maksis omakorda veel veidike. Varsti kasutasid seda meetodid ka paljud teised, kuna see aitas palju paremini ka kapsast turustada. Igal nädalavahetusel kuni märtsini toimus selline turulkäimine.

Lõpuks, kui oli teatud rahasumma juba koos, pidid hakkama muretsema endale soovitud eseme ostuluba, mida jagas ametiühing. Nii soetatigi endale sektsioonkapid ning autod.

Muude tarbeesemete soetamiseks pidi omama tutvusi ning teiseks pikkades järjekordades. Poodi külastades või näiteks mõnel lihapäeval käies osteti süüa nii palju kui võimalik, mitte nii palju kui vaja.

BRENDA TORILA, 8.a klass

NOORTEVAHETUS TÜRGIS



Märtsikuu esimesel päeval startisin koos nelja eesti tüdrukuga Türgimaa poole. Meid ootas otomanide maal ees noortevahetus, kuhu oli oodata noori Lätist, Slovakiast, Türgist ja Hispaaniast. Sõitsime läbi Riia, kust istusime Riia-Istanbul lennu peale ja ootasime, mis meist edasi saab. Võin ausalt öelda, et sõitsin sinna eelarvamustega, sest ma olin Türgis varem kaks korda käinud ja vaimusilmas kujutasin varasemate kogemuste põhjal ette meie tulevast reisi.

Esimene peatus oli Istanbulis, mille suhtes olime juba varem kokku leppinud, et kasutame oma 18 tundi vaba aega ära võimalikult produktiivselt ja otsustasime minna linna avastama. Pärast umbes tunniajalist taksootsingut istusime minibussis ja suhtlesime umbkeelse taksojuhiga kõiki abivahendeid kasutades, et jõuda sihtkohta, milleks oli südalinnale väga lähedal asuv hostel. Raha võeti sõidu eest muidugi rohkem, kui alguses mainiti, aga kohale me jõudsime. Tuba oli väike, ühis-WC ja duširuumid meid ei heidutanud, sest põhieesmärk oli siiski Istanbul. Korraliku kodutöö tulemusena leidsime vaatamisväärsused kiiresti üles – Obelisk ja Sultan Ahmed Mosque, tuntud ka kui Blue Mosque.

Järgmisel hommikul alustasime sõitu Türgi mõistes üsna väikesesse kohta – Muş. Linnas elab 80 000 inimest, kuid äärelinnaga kokku umbes 400 000. Eesti mastaabis päris absurdne, et nii väikeses kohas elab sama palju inimesi kui Tallinnas. Muşi lennujaamas nägime juba teisi noori, kellega järgnevad 10 päeva pidime koos veetma. Julgemad noored kontakteerusid üksteisega juba lennujaamas, teised jäid veel ootama. Seiklused transpordiga algasid küll juba Istanbulis, kuid Muşis üllatati meid jälle. Kogu noortevahetuse grupile oli tellitud väike buss, mis ideepoolset pidi mahutama umbes 10 inimest, kuid meie grupp, 30 inimest ja kopsakad kohvrid, pressiti sisse *no problemo*.

Õobimiskohaks oli meil rehabilitatsioonikeskus. Paari tunni möödudes oli meile selge, et enam-vähem puhast inglise keelt ei räägi programmis ükski türklane. Kõik probleemid tuli lahendada käte abil ja järjekindlalt seletades, et nad midagi aru

saaks. Meid päästis üks läti noormees, kes oli Muşi tulnud pooleks aastaks vabatahtlikuna ning tänu temale võib programmi lugeda ka kordaläinuks.

Noortevahetuse eesmärk on noortegruppide omavaheline kohtumine, mille käigus käsitletakse noorte jaoks huvitavaid ja olulisi teemasid ning saadakse teadmisi kultuuridevahelistest erinevustest. Noortevahetuse korraldamine annab rahvusvahelise projekti tegemise kogemuse, avardab maailmavaadet, võimaldab luua koostöö- ja sõprussidemeid teistest rahvustest noortega ning annab hea võimaluse keelepraktikaks. Sel korral oli programm naiste õiguste teemaline ja võin öelda, et reis avas mu silmad nii mitmeski mõttes.

Kogu reisi vältel oli kõige põnevam kuulata kohalike arvamusi maailmaasjadest ja elust. 3300 km Eestist eemal on tavad ja traditsioonid meie mõistes ikka täiesti pahupidi: naised pole kursis oma õigustega, tihti kannatavad väärkohtlemise või vanemate terrori all, tavaline nähtus on 17-aastaste abielu ja kümne-kahekümnepealised perekonnad. Huvitav on see, et lasteraha saab tüdruklaps 80 ja poiss 60 eurot kuus ning toetused õpilastele kaheks kuuks on 42 eurot. Haridust siiski Ida-Türgis eriti ei väärtustata ja vanemad sunnivad lapsi minema pigem tööle kui kooli. Igapäevaelu kirjeldab kõige paremini ütlus – *leib täna, nälg homme*.

Eelviimasel päeval oli meil võimalus külastada naiste õiguste eest võitlevaid ühendusi, mis toimivad tänu vabatahtlikele, kes tihti teevad tööd oma põhitöö kõrvalt, kuna riik nende tegevust ei toeta. Kohalike sõnul on väärkohtlemise probleem teadlikkuses, kuna organisatsioonist on palju kuulnud, kuid teadmised, miks ühendus on täpsemalt loodud ja kuidas sealt abi saada, on puudulikud. Seksuaalse, füüsilise ja vaimse vägivalda all kannatavad aga paljud türgi naised, kuid kahjuks otsib organisatsioonilt abi kuus ainult 7-8 naist.

Türgis hämmastas mind see, et paljudel inimestel pole mitte mingisugust vastutustunnet. Projektijuhti nägime kogu programmi ajal vaid paar korda ning kui kokk, kes pidi vastutama hommikusöögi eest, otsustas hommikul süüa mitte teha, siis meie võisimegi tema meelest ilma eineta

jääda. Need hetked, kui ajakavast midagi ära jäi või väga ootamatult muutus, said lõpus meie jaoks täiesti tavaliseks ja normaalseks. Lisaks ei saa türklasti kindlasti pidada keskkonnasõbralikeks, mis on eurooplasele järjest populaarsemaks muutuv omadus. Tänavad olid räpased ja inimesed ei hoolinud ümbritsevast absoluutselt. Juba meie esimesel seal viibimise päeval tekitatud prügi, mis visati aknast välja, jäi kuni lahkumispäevani sinna vedelama.

Kõik välisnoored olid äärmiselt toredad inimesed! Mul on ülimalt hea meel, et mul oli võimalus nendega koos see nädalake veeta. Tutvusin huvitava inimestega eri maailmapiirkondadest ning sain väga palju teada teistest kultuuridest. Vaatamata ebatavalisele Ida-Türgile ja ootamatutele olukordadele andis reis mulle nii palju motivatsiooni, et plaanin lähitulevikus kindlasti ise noortevahetusprojekti kirjutada. Sooviksin tuua oma grupi just Eestisse, et nad saaksid tutvuda selle väikese, kuid armsa riigiga Läänemere kaldal.

Ma olen väga rahul, et ma sattusin noortevahetusega just Ida-Türki, sest arvatavasti ei avane elus enam kunagi võimalust kogeda midagi sellist: kardinaalselt erinev keskkond, väärtushinnangud, inimesed, usk, traditsioonid, toidukultuur ja palju palju muud. Tänapäeva ühiskonnas on erinevates valdkondades mitmeid viise enesearendamiseks. Maailm peidab endas nii palju huvitavat, mida avastada, ja mul on kahju, et paljudel noortel puudub tahe seigelda. Oma kogemuste põhjal võin öelda, et natuke vaeva ja uudishimu annavad unustamatuid elamusi ja muudavad elu põnevaks. Seega julgustaksingi noori erinevate programmidega tutvuma, otsima võimalusi ja haarama kinni pakkumistest, sest see toob ellu vaheldust ja palju lahedaid kogemusi. Minu jaoks kõige hullem laiskuse tekitaja ongi rutiin, mis ei motiveeri absoluutselt olemasoleva aktiivne ja rõõmsameelne inimene.

Arge kartke – võimalused on olemas, leidke need üles ja haarake neist kinni!

SIGRID SAVVA,
12.b klass

MOEKE 2013

Kevadvaheajal toimus moekonkurss Moeke 2013, kus ka meie osalesime. Selle aasta teemaks oli *Wonderland*. Me disainisime ise endale kleidid, mida peagi õmblema hakkasime. Tänu koolile saime osta vajalikud kangad ja kõik vajaliku. Õmblemisele läks aega üle kuu. Hakkasime lavalist liikumist harjutama, et oma kava paika sättida. Käisime ka Anne Noortekeskuse korraldatud õppetubades õppimas lavalist liikumist, meigi ja soengu tegemist.

Aeg lendas kähku ja 16. märtsil oli käes eelvoor. Kogunesime hommikul vara Atlantisesse. Meie ruumiks sai sealne suitsuruum, kus pidime ennast ja kostüüme korda seadma. Sinna jõudes tegime lavaproovi ja pärast seda aitasime üksteisele meiki ja soenguid teha. Meie abilised õmblesid meile veel viimaseid aksessuaare külge. Vaatama oli tulnud palju tuttavaid ja kella kaheks olime juba lava taha kogunenud ja valmis esinema. Olime väga närvis ja kartsite, et läheb sassi. Rambivalgusesse astudes läks närv üle ja andsime endast kõik. Lavalt maha tulles olime üllirõõmsad, et meil ei läinud midagi sassi ja hakkasime ootama tulemusi. Autasustamisel saime teada, et olime publiku lemmikud ja pääsesime ka finaali!

Finaalpäeval, 23. märtsil kogunesime Lõunakeskuse riietusruumidesse. Sättisime ennast



valmis ja viimasel hetkel täiendasime kostüüme. Tegime mitu korda lavaproovi ja enne lavale minekut oli kõigil väga suur närv sees. Laval jalg värises, aga saime hakkama. Oli tore mõelda, et nüüd on see läbi ja enam ei pea nii palju muretsema, aga me kõik juba igatseme õmblemist ja grupidööd. Jagati välja 3 esikohta, meie sinna sisse ei kuulunud, aga võitsime endale kogemuse ja oskused.

Meie tublid juhatajad ja abilised olid Piret Saag-Pilt, Toomas Laan, Marit Rauk, Liisbet Rannast ja Sandra Lisbeth Heinlo.

MARILI GROSS, AILE EINOLA, LISANNE PENDRA, MERILY-LISETTE TUHKANEN

INGLISE KEELE AINENÄDAL

11.–15. veebruaril toimus Ülenurme Gümnaasiumi algklasside majas inglise keele ainenädal Let's speak English. Ainenädal oli sel aastal uues kuues. Tänapäeval on rõhk looval mõtlemisel ja lähenemisel – seda arvestasid ka meie keeleõpetajad ainenädala ülesannete koostamisel.

Toimusid mitmed põnevad võistlused 3.-5. klasside õpilastele. Kõige populaarsemaks laste seas osutusid Spelling ehk tähthaaval sõnade ütlemine, Hidden picture game – peidetud pildi mäng ja Jeopardy ehk Kuldvillak.

Esialgul lihtsana tundunud Spelling ja peidetud pildimäng osutusid siiski parajaks proovikiviks nii mõnelegi targale peale. Võistluseelne närv ajas sassi senini kindlalt peas olnud tähestiku või siis juhtus, et tuttav ja lihtne sõna sai viitu paberile kirja pandud.

Kuldvillakus, kus osalesid segavõistkonnad 4. ja 5. klasside õpilastest, pandi proovile nende teadmised inglise keelt kõnelevatest maadest, sümbolitest, pealinnadest, tähtsamatest/tuntumatest objektidest.

Iga päev olid esimese korruse fuajee seinal lahendamiseks uued ristsõnad juba õpitud kui ka võõra sõnavara kohta, et selgitada välja laiema silmaringiga õpilasi. Ristsõnade lahendamisel olid kõige aktiivsemad kolmandate ja neljandate klasside õpilased.

Nädal varem tuli 4. ja 5. klasside õpilastel kodus välja mõelda ning kaunitult paberile panna luuletused või jutud sõprusest, sõpradest, armastusest, kevadest, valentinpäevast. Õpetajatele laekus üsnagi põnevaid ja andekaid töid. Siin ka mõned näited:

Valentine's day

By Mariel 4.b

It's Valentine's Day
My friend in Spain!
I'll send you a card
Over the thousand yard!

My friend

By Hanna Grete 4.b

You need a friend to play a game.
Tell me what is your friend's name?
Alone in the playground isn't much fun.
Let's go out and play in the sun.

Neljapäeval, 14. veebruaril toimus 3. klasside mängu- ja laulupäev. Kõik õpilased, kellel oli julgust ja pealehakkamist, said võimaluse lisaks ühislauadele ning tantsudele esineda enda välja valitud salmi või lauluga.

Reedel, 15. veebruaril toimusid 5. klasside etteasted, kus ettekandmisele tulid nii PowerPoint-esitytlused inglise keelt kõnelevatest maadest, mis olid rühmatööna eelneval nädalal valminud, kui ka julgemate õpilaste omakirjutatud luuletused.

KRISTA PRUŠINSKAJA,
õpetaja

Koolilehe toimetab
Piret Rannast



Selle aasta viimase lume võistlus toimus Tõrvandi staadionil neljapäeval, 11. aprillil. Fotol võidukad suusatajad.



Ülenurme Gümnaasiumi õpilastele esines kolonel-leitnant Tõnis Asson, kes oli aastatel 2009-2012 Eesti esindaja NATO-s.